

Příloha 1: Přepsaný rozhovor 1. výzkumné sondy

D=Saša, dotazovatel

Petr=

Sára=

Lenka=

D: „Petře, kolik je ti let?“

P: „Devět.“

D: „A ehm..., kdy jdeš, nebo kdy máš narozeniny?“

P: „...března.“

D: „V březnu.“

D: „Sáro, kolik je ti let?“

S: „Je mi devět.“

D: „Devět, a kdy máš narozeniny?“

S: „Ehm ...pátý.“

D: „Pátý, takže v květnu.“

D: „A tím pádem Lenka taky devět a taky v květnu?“

L: „Jo.“

D: „Petře, kde pracují tvoji rodiče? Víš to?“

P: „Mamka pracuje v nemocnici, a taťka pracuje v Instalú (chichi).“

D: „A taťka kde?“

P: „V Instalú, bagrista.“

D: „Aha, to je nějaká firma?“

P: (přítakává)

D: „Ehm.. Tak Sári, kde pracují tvoji rodiče?“

S: „Ehm, mamka pracuje na škole, ehm ve střední škole řemesel.“

D: A víš co možná ty řekni mamku, a aby zbylo na Lucinku, tak ta řekne, kde pracuje taťka. A teda mamka na střední škole, a co tam dělá konkrétně?“

S: „Ehm, učí.“

D: „Ehm, a taťka, Leni?“

L: „On pracuje v Alfítu.“

D: „Jasně, v Alfítu, a ehm, co to je ten Alfít?“

L: „To je firma, kde se spravují čerpadla.“

D: „Ehm, dobře, teď by mě zajímalo, Petře, chodiš někde na koupaliště?“

P: „Jo, na, na jedenáctku, na základní školu plavat, závodně.“

D: „Aha, aha, a teďkom, když je léto, tak chodíte někam si jako ven? Nebo jste ještě nebyli?“

P: „Jo, chodíme.“

D: „A kam?“

P: „My jsme byli na, na Sepetné na bazéně, a potom jsme byli, jsme měli v plánu jít na ten aquapark, tam kde je Ondra, ale to nám nevyšlo.“

D: „Jo, takže na Olešnou jste měli v plánu jít, jo?“

P: (přítakává)

D: „Aha, tak, ehm, Sári, chodi...“

S: „My nikam nechodíme, na plavání, ale byli jsme jenom na dovolené.“

D: „Aha, na dovolené, a kde to bylo, na koupališti?“

S: „Byli jsme v koupelích Lučky, to jsou léčivé, tam jsou léčivé prameny.“

P: „Jo, to je na Slovensku.“

D: „Aha.“

S: „A..“

D: „A ještě Leni, doplníš?“

P: (šeptem) „To je z pramenů.“

L: „V Bešeňové.“

D: „V Bešeňové. Aha.“

P: „To je z pramenů, ta voda.“

D: „A tady ehm, když je teďkom léto chodíte někam na Olešnou, nebo někam na bazén?“

S: „Zatím jsme neměli čas, protože jsme byli na té...“

D: (skáče do řeči) „Na té dovolené, to bylo teďkom?“

S: (přítakává)

D: „Tak jo, ehm, teďkom... Petře, dostáváš kapesné?“

P: „Jo.“

D: „Jo, dostáváš? A víš, co to je kapesné?“

P: „Jo, peníze.“

D: „Aha. A jak často je dostáváš?“

P: „Taaak třeba jednou za měsíc, když je třeba nějaký výlet, nebo jdeme někde...“

D: „Aha..“

P: „Nebo když budu na vysvědčení, na narozeniny, nebo na svátek a tak.“

D: „Aha, takže dostáváš peníze vždycky příležitostně, když je ně..něco, jo?“

P: (přítakává)

D: „A ne, že bys dostával jako každý měsíc.“

P: „Ne.“

D: „Aha, a tak Sári, co ty?“

S: „My jsme, my dostáváme, my jsme dostávaly tři stovky, a teďka dostáváme stovku.“

D: „Aha, a těch tři sta korun jste dostávaly jako měsíčně, nebo jako týdně?“

S: „Ehm, když dědečkovi a babičce přišel důchod.“

D: „Aha, a ten chodí každý měsíc, takže každý měsíc jste každá dostala tři sta korun?“

S: (přítakává)

D: „Jo? I ty Lení?“

L: (přítakává)

D: „Jo, a teďkom už dostáváte jenom...“

S: „Stovku.“

D: „Zase od babičky a dědy?“

S: „Jenom od dědy, protože babička nám nedávno umřela.“

D: „Jo, jasně, takže od..“

P: „Umřela?“

S: „Jo.“

D: „Dědečka.“

D: „Jo, takže od dědečka a jenom sto korun, ale každá, jo?“

S: (přítakává)

D: „Jo, každá máte svoje penízky.“

S: (přítakává)

D: „Aha, ehm, Petře, co děláš s těmi penězi, když je dostaneš?“

P: „Třeba...když si zapomenou udělat svačinu, tak si něco koupím v obchodě, nebo v bufetě.“

D: „Ahá.“

P: „Pítí, svačina, a tak.“

D: „Ehm, takže ve školním bufetě si to kupuješ?“

P: (přítakává)

D: „Kupoval sis to někdy i jako ve velkém obchodě?“

P: (přítakává)

D: „Jo, a, ve kterém?“

P: „Ehm, v Invě u školy. Tam je naproti polikliniky.“

D: „Jo, jasně, jasně. Vy chodíte na šestku, že?“

P: „Se mnou, do třídy.“

S a L přítakávají

D: „Jo, vlastně jo, takže šestá ZŠ (zapisuje do notebooku). A jdete teda do čtvrté třídy od září?“

P: „Jo.“

D: „Aha, ehm, v bufetě, v Invě u školy. Aha, dobře. Ehm, Sári, co si kupuješ za peníze?“

S: „Ehm, já si je spíše odkládám.“

D: „Ty si je odkládáš?“

S: (přítakává)

P: „Já si je taky někdy šetřím.“

D: „Ehm, na něco určitého?“

S: „Ehm, ne.“

D: „Takže si je jenom odkládáš.“

S: (přítakává)

D: „A, ehm, stane se ti, že si za ně někdy něco koupíš, nebo vůbec?“

S: „No, někdy mamka mi říká, že si..něco mi koupí, a já si to musím z těch peněz zaplatit.“

D: „Jo, a jako třeba co?“

S: „Třeba, nějaké oblečení.“

D: „Ahá, jo takže, co se tobě koupí, tak to je to oblečení, co ty sama někdy kupuješ. Ahá, Leni, co ty?“

L: „Já to mám stejně jako Sára.“

D: „Ty si je taky odkládáš? A stane se ti, že si někdy něco koupíš z těch peněz?“

L: „Ehm, jo.“

P: „Ve škole, že?“

D: „Jo?“

L: „Jo.“

D: „A co ve škole si koupíš?“

L: „Ehm, někdy v bufetu, když ma.. když jsme si zapomenuli udělat svačinku.“

D: „Aha, a co si v tom bufetku koupíš? Konkrétně.“

L: „Ehm.“

D: „Vzpomeneš si?“

L: „Sýrový rohlík.“

D: „Sýrový rohlík.“

P: „To mám taky rád.“

D: „A kolik stojí v bufetě sýrový rohlík?“

P: „Patnáct.“

L: „Patnáct.“

P: „Velký patnáct a malý dvanáct.“

D: „Tam jsou dva jo, takže velký patnáct.“

P: „Velký takový (ukazuje asi 15cm).“

D: „No, jo. Ty si ho taky kupuješ, Petře?“

P: „Občas. Ale někdy si kupuju lízátko, když tam jsou.“

D: „Lízátka?“

P: (přítakává)

D: „A kolik stojí lízátko?“

P: „Tak kolem, pět korun.“

D: „Aha. A Sári, ty si kupuješ někdy něco v bufetě školním?“

S: „Jo.“

D: „Jo? A co si tam koupíš?“

S: „Ehm, jako Lenka, rohlík, sýrový.“

D: „Aha.“

P: „To všichni ve třídě, jak to vidí učitelka.“

D: „A ten stojí teda dvanáct a patnáct korun. A myslíte si, že v tom bufetě, stojí ten sýrový rohlík stejně, více, nebo méně, než v normálním obchodě, třeba v lidlu nebo v albertu?“

P: „Tak v Lidlu, tady u nás, to stojí jeden sýrový rohlík kolem patnácti, šestnácti korun.“

D: „V Lidlu stojí patnáct, šestnáct korun. Aha. A je stejně velký?“

P: „O trochu větší, o centimetr.“

D: „Jo, jo, a kupovali jste si ho ještě někde jinde, ten rohlík?“

P: „Jo v Albertu, v Tescu, všude.“

D: „A tam, a tam stojí zase těch patnáct nebo někde stojí méně?“

P: „V Tescu stojí dvanáct a potom, v Albertu myslím, že stojí stejně.“

D: „Stejně jako těch, aha, aha, dobré. Ehm, máte rády, máte rádi zmrzlinu, Petře, máš rád zmrzlinu?“

P: „Jo.“

D: „Ehm, jo a kde si ji kupuješ?“

P: „U Albertu třeba, a nebo někdy i když uvidím nějaký stánek, tak si koupím.“

D: „Ehm, a kopečkovou, nebo ehm točenou?“

P: „Někdy kopečkovou, a někdy točenou.“

D: „A víš, kolik stojí, taková kopečková zmrzlina?“

P: „Kopečková zmrzlina, to jsem docela dlouho neměl. Ale myslím, že jeden kopeček stojí 25 korun a točená u Albertu malá stojí dvacet a jinak střední dvacet pět a max je třicet.“

D: „Aha a kde teda v těch stáncích si to kupuješ? U Alberta?“

P: „U Alberta u umělecké školy, tam je Albert.“

D: „Aha. Sári, co ty, máš ráda zmrzlinu?“

S: „Jo.“

D: „Aha, a kde si ji kupuješ?“

S: „Já si kupuju zmrzlinu úplně stejně, jako Patrik.“

D: „Takže taky u Alberta?“

S: (přítakává)

D: „Počkejte, a kde je ten Albert?“

P: „U umělecké školy, jak tam jdeš, tak tam jsou také malé obchody, a tam je hned Albert.“

D: „Jo, jako v Místku na náměstí, pod náměstím, nebo tak?“

P: „Jo.“

S: „Jo.“

D: „Jo, aha takže ehm, ty si taky kupuješ, a kopečkovou máš radši nebo točenou?“

S: „Ehm, točenou.“

D: „Točenou máš radši a ta stojí teda kolik?“

P: „Dvacet, ne malá.“

L: „Ne, střední stojí dvacet.“

P: „Ne, střední stojí dvacet pět.“

L: „Jo, jo.“

D: „Jo? Takže malá stojí dvacet, střední dvacet pět. Aha, a ehm, kopečkovou si nekupuješ.“

S: „Někdy jo.“

D: „Jo, ale ta stojí kolik, teda? Jeden kopeček, nevíš?“

P: „Dvacet pět, to je všude stejně. Někdy je aji za třicet pět. Atak a třeba dražší.“

S: „To ne Petře, to ne, někdy je to i levnější.“

D: „A kde je to levnější?“

S: „Nevím, no třeba.. na Olešné.“

P: „Jak to mám říct (šeptem). U Příbora, třeba, ale tam jak kdy (skáče Sáře do řeči).“

D: „No, na Olešné Sári.“

S: „Tam stojí sedmnáct kopeček.“

P: „No na Olešné jo.“

D: „A kde, jakoby přímo v Aquaparku, nebo u toho někde na cestě.“

S: „Ehm, jak je ten aquapark, tak jak se jde dolů na to hřiště, tak tam je stánek.“

L: „A nebo ještě někdy u vchodu.“

D: „U vchodu do aquaparku?“

P: „A jak jsem byl...“

D: „A tam stojí kolik, u vchodu do aquaparku?“

S: „Taky dvacet, možná.“

L: „Já nevím.“

D: „Nevíš.“

P: „Jak jsem byl na volejbalu, tak jsme vždycky šli do hotelu nasnídat se a po obědě tam je vždycky taková zmrzlina.“

D: „A za..no...?“

P: „Tam jsme si mohli vzít.“

D: „A za to se platilo?“

P: „,..sami.“

P: „Ne to jsme platili předem, bo ubytování stálo tisíc dvě stě, tak oni to z toho zaplatili všechno. A měli jsme tam toho dost, mohli jsme si vzít, kolik chceme.“

D: „Ahá, jasně.“

P: „Jsem si vzal pět kopečků.“

D: „A Sári, ty jsi říkala, že teda stojí sedmnáct korun kopeček? Na té Olešné jo?“

S: (přítakává)

D: „Ahá, tak to je zajímavé.“

P: „A na Olešné je ...“

D: „Aha, jo a ehm, začnu třeba u Leni, ve kterém ročním období si zmrzlinu podle tebe kupuje nejvíce lidí?“

L: „V létě.“

D: „V létě, a proč si to myslíš?“

L: „Protože je horko a ta zmrzlina je studená, takže to osvěží.“

D: „Takže to osvěží, ahá. A ehm, chcete to nějak doplnit? Myslíte si to samé?“

S: „Jo.“

P: „Jo, v létě to je úplně jasně.“

D: „A myslíte si...“

S: „A já si třeba nanuk kupuji i v zimě.“

D: „A p.. ahá, nanuk si kupuješ i v zimě. A ehm, zmrzlina, zmrzlinu si taky kupuješ v zimě?“

S: „Ehm, to ne.“

D: „A proč ne?“

P: „Protože je zavřená.“

S: „Jo.“

L: „Jo.“

D: „Je zavřená, že.“

P: „Já si rád kupuju teplé jídlo. Děda říká, že v zimě máš jíst teplé a v létě stačí to jenom dát do ledničky a máš dobrůtku z ledničky, jenom vytáhneš a máš.“

D: „Aha. A proč si myslíte, že je ta zmrzlina v zimě zavřená?“

P: „Protože někteří lidem, jim by mohlo být aji blbě z toho nanuku. Mně se to stalo, já jsem si dal v zimě.“

L: „Mohli by mít angínu.“

D: „Aha, takže, ehm.“

P: „Někteří chodí aji do bazénu.“

D: „Takže by mohli mít angínu. Tak proto si myslíte, že je to zavřené, jo?“

P: (přítakává) „Ty si to taky myslíš?“

D: „No, ehm, možná jo, ne já si myslím, počkej, já vám to potom osvětlím, příště.“

P: „To bude i příští týden, ne?“

D: „Jo, příští týden si to všechno osvětlíme. A takže, Leni, myslíš si, že dvacet pět korun za kopeček je hodně korun, nebo málo, nebo akorát?“

L: „Ehm, hodně.“

D: „Že je to hodně, a proč si myslíš, že je to hodně?“

P: „Já vím.“

L: (uvažuje)

D: „Počkej, však necháme Leňu odpovědět. Jenom, ehm, máme takovýhle kopeček (ukazuje vzdálenost mezi prsty asi 8 cm), ten stojí dvacet pět korun. Tak proč si myslíš, že to je hodně, nebo kolik bys dala ty cenu?“

L: „Hm, třeba patnáct.“

D: „Ty bys dala třeba patnáct korun, jo?“

L: (přítakává)

D: „Aha, Leni, co ty si myslíš, dvacet pět korun za kopeček?“

P: „Sáro.“

D: „Ehm, Sáro.“

S: „Mně se to taky zdá hodně.“

D: „Hodně se ti to zdá, a ehm, proč si myslíš, že je to hodně? Je to jako v porovnání s něčím, že to je hodně? Nebo? Tak kolik bys dala za kopeček ty, kdybys prodávala?“

S: „Třeba taky patnáct.“

D: „Taky patnáct korun? A ehm, Petře, si myslíš co?“

P: „To je taky hodně, a když ten kopeček je nějaký takový malý, tak proč by za to někdo chtěl dvacet pět korun?“

D: „A ehm, co můžeš za dvacet pět korun dostat podobné zmrzlině, a je to větší?“

P: „Taky by třeba jako bral.“

D: „No, ehm, ty říkáš, že je to takhle malé. A můžeš za dvacet pět korun dostat nějakou jinou zmrzlinu?“

L: „Třeba nějaký větší nanuk.“

D: „Třeba nějaký větší nanuk, že? A jaký? Máš nějaký konkrétní na mysli?“

L: „Ehm.“

P: „Já jich znám hodně.“

D: „Tak říkáš, větší nanuk, že by za dvacet pět korun bys dostala více. A ehm, proč si teda někdo tu zmrzlinu koupí, když to vyjde draž než třeba příklad...“

P: „Aby se mohl zchladit, když je vedro?“

D: „No a proč si teda nekoupí, ehm, rovnou jako ten nanuk, když je jako...“

P: „No tak třeba oni chtěou někdy točenou s nějakou příchutí, bo máš nanuk a tam je více příchutí, nebo to je na tyčce a někteří mají rádi i ten kornout. Tak proto.“

D: „Aha, takže ehm, proč si to někdo koupí, protože chtějí zrovna tu zmrzlinu, jo? Že nechtějí nechtějí nanuk, ale chtějí zmrzlinu. Aha, a co vy, kdybyste měli chuť na zmrzlinu a bylo by tady, zmrzlina, kopeček za dvacet pět korun, jo, a nebo vedle toho by se prodávaly nanuky za...“

P: „Patnáct?“

D: „No tak Míša třeba za patnáct korun. Jo dejme tomu, že tady by se prodával Míša za patnáct korun a tady by se prodávala kopečková, ale jakýkoliv druh kopečkové. Tak Leni, co by ty sis vybrala?“

L: „Asi ten nanuk.“

D: „Ten nanuk? A proč by sis koupila ten nanuk?“

L: „Protože ten nanuk je větší.“

D: „A to je to, že to je větší?“

L: „Jo.“

D: „Sári, co ty by sis vybrala.“

S: „Taky ten nanuk.“

D: „Nanuk, a proč ten nanuk?“

S: „Protože je větší, a více mi chutná.“

D: „Více ti chutná? Takže ty jako máš raději obecně více nanuky než zmrzliny.“

L: „Já taky.“

D: „Aha, a Petře, co ty?“

P: „Já, já bych si vzal taky Míšu, protože si koupíš Míšu a zbyde ti potom nějaké peníze. Takže to je levnější a můžeš si potom ještě šetřit třeba.“

D: „Jasně. Ehm, kdo určuje tu cenu za kopeček? Sári?“

P: „Prodavač! (skáče do řeči).“

D: „Počkej, takže Petr říká prodavač. Aha. Prodavač jako v tom stánku.“

P: „Někdy tam je jenom jeden, někdy dva a tak.“

D: „Aha, a když tam budou dva, tak který z nich to určí tu cenu?“

P: „Jeden třeba točí zmrzlinu, druhý kopečkovu, tak já nevím.“

D: „Aha, Sári, co si myslíš ty, kdo určuje cenu za kopeček?“

S: „Prodavač, určitě. A když tam jsou dva, tak se na té ceně musí shodnout.“

D: „Co si myslíš ty, Leni.“

L: „Prodavač a asi se musí taky shodnout.“

D: „Aha, a Leni, podle si myslíš, že cenu určí, ten pan prodavač?“

L: (přemýšlí)

D: „Napadá tě? Že někdo dá dvacet pět korun za kopeček, tak podle čeho to určí, tu cenu?“

L: „Nevím.“

S: „Mě taky nic nenapadá.“

D: „Peťo?“

P: „Mě taky nic nenapadá.“

D: „Aha takže jako ten pan prodavač si prostě řekne, jakoby já to dám za dvacet pět korun, a nenapadá vás podle čeho by to mohl určit.“

P: „Třeba že podle velikost, někde nějaká příchuť, a tak. Kolik tam má příchutí a tak.“

D: „Podle velikosti, kolik tam má příchutí, jo. Takže čím více by měl příchutí, tak ta cenu by byla jaká?“

P: „Tak když má třeba patnáct příchutí, tak tam přidá, kdyby si chtěla koupit jeden kopeček nevím třeba čokoládové, a on by si vybral jakou příchuť, čokoládové, a ne. Nevím.“

D: „Nevíš.“

L: „A nebo třeba ještě podle kvality.“

D: „Podle kvality.“

P: „Nebo podle jak mu to chutná a tak.“

D: „Komu? Komu to chut... Jako podle toho komu to chutná. Jako zákazníkům?“

P: „A nebo kolik více je zákazníků třeba tak to se zdražuje.“

D: „Ehm, jako čím více je zákazníků, tak tím ta cena bude jaká?“

P: „Vyšší.“

D: „Aha, a tys to myslela Leni podle kvality jak?“

L: „Jako třeba že, když to je čokoládová zmrzlina, tak ta čokoláda je kvalitní, tak třeba v tom jsou kousky té čokolády.“

D: „A ta cena bude jako oproti nekvalitní čokoládě jaká?“

L: „Vyšší trochu.“

D: „Ta kvalita bude vyšší, aha, ta cena bude vyšší. Sári, jak se dostane ta zmrzlina do prodeje, jako do toho okýnka vydávacího?“

S: „Ehm, nevím.“

D: „Napadá tě, jak ten pan prodavač.. Jak se mu tam objeví ta zmrzlina.“

S: „Musí to asi vyrobit.“

D: „Aha, takže mys..“

P: „Já vím, jak se vyrábí.“

D: „Petí, ty víš, jak se vyrábí zmrzlina?“

P: „Jo.“

D: „Jak?“

P: „To zrovna nevím úplně přesně, třeba máš nějakou příchuť, to rozmixuješ, potom to dáš do stroje, ve kterém uděláme ledovou tříšť s mambou a nastavíš si na zmrzlinu a pak máš zmrzlinu z toho. Pak to nabereš a máš kopečkovou.“

D: „Aha, jo. Takže může to tam být, Sári? Že si ji tam vyrobí, ten pan prodavač. A ještě nějak se tam může dostat ta zmrzlina?“

L: „Třeba že se to vyrobí už jako doma a on to má v tom stroji a potom, když si to zákazník objedná, tak dává ten kornout.“

D: „Aha, to myslíš tu točenou?“

L: „Jo.“

D: „Jasně, tu točenou může vyrobit už doma a pak si ji.. aha. A dá se ještě nějak jinak jakoby ta zmrzlina? Že ten pan prodavač ji vždycky musí vyrobit, aby tam byla.“

P: „Tak oni tam mají jinací stroje, než se prodávají v obchodech. Oni mají třeba mixér. Vezmou si nějakou váhu, dají do toho nějakou přísadu, nějakou smetanu třeba. Do toho čokoládu, pak to rozmixuje. Pak to dá do toho stroje a pak z toho má zmrzlinu. Pak to dá do toho železného.“

D: „A jak získá ty suroviny na to. Jak získá příchuť, tu smetanu?“

P: „Smetanu si koupí v obchodě, příchuť může si udělat z ovoce. Anebo třeba když máš nějaký nevím třeba redbull, tak on si koupí třeba redbull a dá to do toho. A pak to chutná jak redbull.“

D: „Co vy, holky, co si myslíte? Jak získá tu smetanu, to ovoce na to a já nevím, co všechno se na to dává.“

S: „Ehm, asi to musí koupit.“

D: „Že si to koupí. Kde se takové věci kupují?“

S: „V obchodě.“

D: „Ve kterém si myslíte obchodě, že se to dá koupit. Nějaký konkrétní, znáte obchod, kde se koupí ovoce, kde se koupí smetana?“

L: „Tak třeba v penny marketu.“

P: „Třeba v Tesco, nebo v Albertu.“

D: „Aha, takže jak to teda, on to tam koupí v tom Penny, pak si to přinese k sobě domů a tam si to připraví, tu směs?“

P: „A nebo to může, jeden mu to koupí, a potom se vystřídají a jeden to bude dělat a potom že ten, který tam točí tu zmrzlinu točenou, tak bude teďka dávat tu kopečkovou a tu točenou, protože ten druhý to bude dělat tu zmrzlinu.“

D: „Aha, a co se děje s penězi, Sári, které zaplatíš tomu panu prodavači.“

S: „Hmm.“

P: „On za to koupí ty suroviny.“

S: „Jo.“

L: „Jo.“

D: „Jo?“

S: (přítakává)

D: „Takže co se s penězi, on za to koupí ty suroviny (zapisuje do notebooku). A ještě něco se dělá s těmi penězi?“

P: „Nebo někdo si udělá nějaký svůj stánek.“

D: „No, počkej, počkej, mě zajímá třeba Leni.“

L: „Může si za to koupit nějaké svoje věci.“

D: „Může si za to koupit svoje věci (píše do notebooku). Ehm, jako jaké třeba?“

S: „Nějaké oblečení ne, třeba?“

D: „Jako něco pro sebe myslíš? Takže ten pan prodavač ehm si koupí, takhle, ty mu dáš dvacet pět korun, přijde tam deset dvacet zákazníků tak on má takhle ty peníze, tak co s nimi udělá?“

L: „On si nejdříve koupí ty suroviny, a potom, když mu ty peníze zbydou, tak si za to koupí třeba nějaké tričko.“

D: „Aha.“

P: „Můžu? (hlásí se)“

D: „No, ještě, Sári, chceš něco k tomu dodat?“

S: (kýve, že nechce)

D: „No.. (směrem k Pet'ovi)

P: „Že on si může udělat svůj vlastní stánek, někde třeba na náměstí a třeba bude prodávat limonádu, nebo ledovou tříšť svoji, a on si potom za to nějaké peníze vydělá a on si potom třeba koupí oblečení jídlo a tak, pítí.“

D: „Kdyby vy jste měli obchod, nějaký stánek, tak co byste v něm prodávali? Co by vás bavilo prodávat?“

P: „Bonbony.“

D: „Počkej, takže.“

P: „Si koupím sáčky bonbonu a půjdu to prodávat.“

D: „Aha, takže Pet'á by prodával bonbony, aha.“

P: „V také krabici.“

D: „Aha, co ty Sári?“

S: „Já by sem prodávala zmrzlinu, a nanuky a ledové tříště.“

D: „Aha, Leni, co ty bys prodávala?“

L: „Ehm, já bych měla zverimex.“

D: „Zverimex?“

P: „Zverimex? Bys koupila zvířátka a pak bys je prodávala?“

S: „Ona chce být.“

P: „Prodávat ve zverimexu, ne?“

S: „Ne, ona chce operovat zvířata, takže chce být zvěrolékařka.“

D: „Ty chceš být zvěrolékařka, takže ty bys nejrady neprodávala žádné zvířata. Ty bys nejrady je operovala.“

P: „Je, fuj, ještě že kocur to přežil, bo mu řezali koule pryč. Trvalo to dva dny.“

D: „Takže Peťo, za jakou cenu bys prodával ty bonbony.“

P: „Třeba nějaké takové ty žízaly bych prodával za dvacet pět, někdy za dvacet a tak.“

D: „Co myslíš? Jednu tu žízalu bys prodával?“

P: „Ne, celé to balení.“

D: „Takže takovéhle balení bys prodával.“

P: „Já bych to koupil, potom bych to prodal a vydělal bych na nich.“

D: „Aha, počkej. Ty bys to koupil. Kde bys to koupil?“

P: „Třeba někde, kde to mají levnější.“

D: „Aha, za kolik bys to dal. Já ti povím, že tohle stálo deset korun (na stole leží jojo bonbony).“

P: (diví se) „A kdes to koupila?“

D: „Ehm v Bille. Takže ty bys to koupil...“

P: „Tak tam zajdu zítra.“

D: „Takže ty bys to koupil někde, kde by to bylo levnější.“

P: „Pak bych to prodal třeba za těch dvacet korun.“

D: „Aha, a proč bys to neprodal za více, ještě.“

P: „Protože pak by mi to, pak by to nekupovali.“

D: „Jak, to? Když by to chtěli?“

P: „Tak když to třeba dám za padesát korun, tak oni pak by to už nikdo nekupoval, protože to je hodně drahé.“

D: „Aha, a co kdyby to chtěli, tak jak by to získali?“

P: „By mi dali těch padesát korun.“

D: (smích) „Jasně. Za kolik bys ty Sári prodávala jednu z těch věcí. Co by sis, třeba zmrzlina nanuk nebo ledová tříšť?“

S: „Tak nanuk by sem prodávala tak za dvacet korun.“

D: „Nanuk za dvacet korun, a kde bys ho vzala do toho obchodu?“

S: „Koupila by sem ho třeba v Penny.“

D: „Třeba v Penny.“

P: „Samé Penny, tam jsme byli včera a bylo to drahé.“

D: „Kolik by podle tebe měl stát v Penny, aby tys ho pak prodávala za dvacet korun.“

S: „Tak já znám nanuk, který stojí šest korun.“

D: „Šest korun. Takže ty bys v Penny koupila nanuk, který stojí šest korun, a pak bys ho prodávala za dvacet korun?“

S: (přítakává)

D: „Aha, a proč bys dala tu cenu dražší?“

P: „Aby sis vydělala, vid’?“

L: „Jo.“

S: „Jo.“

D: „Jo? Aby sis vydělala?“

P: „Nebo někteří nepotřebují peníze. Někteří si to jenom koupí a dají to třeba ještě levnější. Ale někteří třeba ne, třeba mají peníze.“

D: „Jo? Někteří ti prodavači to koupí jako nějak, a pak to prodávají ještě levněji? A co z toho mají?“

P: „Tak oni třeba někteří, někteří nechcú, jim nejde o peníze, ale třeba o zábavu. Třeba prodáváš, aby sis to zkusil, prodáváš...“

D: „A znáš...“

L: „A nebo třeba když Magnum stojí třeba třicet pět korun, tak oni to dají třeba za dvacet a to si bude kupovat více lidí.“

D: „A ve kterém obchodě myslíš nějakém?“

L: „Třeba v Penny.“

D: „Tak ty si mysl... To myslíš tak, že v Penny stojí třicet pět korun, a v tom Penny ho dají za dvacet?“

L: „Ne, já ho dám za dvacet korun.“

D: „Ty ho dáš za dvacet korun. Takže v Penny ho koupíš za třicet pět korun, a v tom svém obchodě bys ho dala za dvacet korun? A proč bys to dělala?“

L: „Protože si ho bude kupovat více lidí.“

D: „Aha, takže .. dobře..Ehm, no. Kdo by v tom podniku pracoval, Sári?“

S: „Tak já, a třeba moje mamka?“

D: „Aha, a kdy by tam pracovala tvoje mamka?“

S: „Ehm..“

D: „Myslíš jako že by chodila do práce jako paní učitelka a pak by ti chodila pomáhat?“

P: „Můžu jít na záchod?“

D: „Chceš jít na záchod, Peti? Tak běž, běž. A to by tam pracovala jen tak, mamka?“

S: „Ne, dala by sem jí ty peníze.“

D: „Jo, aha. Jaké bys jí dala peníze?“

S: „Co by sem si vydělala, tak třeba půlku by sem jí dala.“

D: „Půlku bys jí dala. A půlku by sis nechala sobě? A, ehm, Leni, co ty? Kolik by si dala za zverimex. Tak co by sis tam prodávala v tom zverimexu?“

L: „Třeba papoušky, myši, křečky, králíky, andulky.“

D: „A odkud je vezmeš, do toho obchodu?“

L: „Koupím si je.“

D: „Koupíš si je? Ty si je první koupíš do obchodu? Jo. A odkud si je koupíš?“

L: „Třeba z dalšího zverimexu.“

D: „Takže ty si koupíš ze zverimexu papouška. Kolik bude stát v tom původním zverimexu?“

L: „Tak třeba tisícovku.“

D: „A ty to budeš prodávat za kolik?“

L: „Za dva tisíce.“

D: „A proč bys to dělala?“

P: „Co za dva tisíce? Mobil?“

D: „Papouška. A proč bys to dělala, Leni?“

L: „Abych vydělala.“

D: „Abys vydělala. A co potom s těmi vydělanými penězi musíte všechno udělat?“

P: „Koupím si auto.“

D: „Takže...“

P: „Vydělám si dva miliony a koupím si auto.“

D: „Takže všechny peníze, které vy jako prodavači vyděláte, tak jsou na to, abyste s něma si zaplatili, to, co chcete?“

L: (přítakává)

D: „Nebo s nimi budete muset něco zaplatit?“

S: „Ještě budeme muset asi zaplatit to zboží, které budeme prodávat.“

P: „A budeš ještě třeba, musíš zaplatit třeba vodu, elektřinu a tak.“

D: „Aha, jak se tomu říká, víš to? No, to jsou energie, které musíš zaplatit, a to myslíš jako v tom obchodě?“

P: „Ne jako ty přijdeš domů a teď ti jako přijde ehm, jak to mám říct, obálka, a v tom je, že máš zaplatit, vodu, elektřinu a odpad, třeba.“

D: „Aha, takže ty jako prodavač si něco prodal, vydělal. A teď to co jsi vydělal musíš dát jakoby na ten svůj nájem, jo? Souhlasíte s tím, holky, nebo myslíte...“

P: „Nebo třeba v ten den, kdy si to, postavíš ten stánek, přijdeš domů, a už tam máš obálku, a ty máš potom smůlu, že se nemůžeš, sis vydělal na auto a nemůžeš si koupit.“

D: „Ty si nic nemůžeš koupit, protože musíš zaplatit tu obálku?“

S: „Petře, jak si chceš vydělat na ten milion, když nebudeš kupovat ty věci, které tam budeš prodávat?“

P: (nerozumí) „Co?“

S: „Z nějakých peněz si musíš kupovat věci do toho obchodu, ne?“

P: „Aha, to mě nenapadlo.“

D: „Jo?“

L: „Tak nepříjde kouzelník, a nevyčaruje ti je.“

D: „Ty věci?“

L: „Jo.“

P: (smích) „Kouzelník Barbar.“

D: „No a děje se.. Takže vždycky ten, kdo prodává v tom obchodě, tak je ten, kdo celý ten obchod organizuje?“

P: „Jo.“

D: „Jo? Takže neexistuje žádný... A on si teda vydělá peníze na život jak? Ten pan prodavač.“

P: „Když třeba hraje v kapele, tak občas někteří, kteří zahrají tu písničku, tak třeba dostanou nějaké peníze za to.“

D: „No, ale co zpátky ten prodavač zmrzliny. Kde on vezme peníze na ten svůj život?“

P: „Aha. Tak to...“

D: „On prodá zmrzlinu...“

P: „Třeba chodil do práce, tam si vydělal, a potom přešel do toho stánku.“

D: „A tam už nevydělá peníze pro život?“

P: „Así ne.“

D: „A co tam teda... Proč by tam teda byl?“

P: „Protože by si to chtěl třeba zkusit, jakoby prodávat.“

D: „Zkusit prodávat.“

P: „A pak by třeba zase odešel, a pak by takhle.“

D: „Aha Sári, co si myslíš ty?“

S: „Já bych tam pracovala celý den a půlku by sem zaplatila ty suroviny, co potřebuju a půlku třeba ten nájem, a tak.“

D: „A zbylo by ti něco?“

S: „Asi ne.“

D: „Tak co bys m... Jo. A jak bys mohla udělat to, aby ti něco zbylo?“

S: (neví)

D: „Když tvůj jediný, jakoby příjem těch peněz je za cenu té zmrzliny. A ty jsi řekla, že co vyděláš, tak půlku dáš na nájem a půlku na suroviny. Tak jak bys mohla zvýšit ten příjem peněz? (ticho). Nenapadá tě nic?“

P: „To je tiskárna?“ (počítač reaguje nahlas)

D: „Leni co ty si myslíš?“

L: „Já bych si asi půlku nechala pro mě a půlku bych dala do toho obchodu.“

D: „Aha, jakože kam do obchodu.“

L: „Jakože bych kupovala ty věci a platila ten nájem.“

D: „Aha, dobře. Ehm, tak jo. Ted'kom ve Frýdku na Veselé, víte, kde je Veselá? To je ve Frýdku, a dejme tomu, to je na zastávce. Tam stojí kopeček dvacet pět korun, jo. Tam ho ten prodavač prodává za dvacet pět korun. A v Dobré u Frýdku, víte co to je za vesnici? (neví) To nevádí, tak prostě v jiné vesnici jsem včera byla a stál tam čtrnáct korun ten kopeček, jo? Takže otázka je, proč stojí jakoby na té Veselé ten kopeček dvacet pět korun a proč v té Dobré stojí kopeček čtrnáct korun? Co si myslíte? Proč někde na té Veselé stojí něco dražší a někde levněji? Leni, co tě napadá?“

P: „Třeba ten, co to prodává dražší si chce vydělat, a ten, druhý, který to prodává levněji, třeba ten moc peněz nepotřebuje, že si to chce jenom.“

L: „Nebo to má jenom jako koníček, a pracuje někde jinde.“

D: „Takže prodává zmrzlinu jakoby jenom tak, nechce na tom vydělat, a pracuje potom ještě někde jinde. Aha Dobře, takže takhle. Tak jo, dětičky.“

P: „Tak jaký byl vzorek?“

D: „A proč teda někdo prodává tu zmrzlinu? Nebo proč někdo jakoby ten obchod zřizuje?“

P: „Aby se lidi mohli zchladit?“

D: „Takže ty bys Peťo prodával zmrzlinu, otevřel stánek, proto abys mohlAby se lidi mohli zchladit?“

P: „Abych zchladil ty lidi, aby třeba nedostali úpal a tak.“

D: „A ty bys žil z čeho? Z jakých peněz ty bys byl živ?“

P: (dlouho ticho) „Asi bych si na tom aji nějaké peníze vydělal. Kdybych třeba jeden den koupil nějaké ty věci, dost věcí, jeden bych třeba utratil půlku, že mám deset tisíc tak bych utratil pět tisíc. A potom bych si na tom třeba aji vydělal. A pak bych to zavřel. A pak zase další den to a vždycky si nechám pět tisíc.“

D: „Aha, jo. Leni co si myslíš ty?“

L: „Třeba že třeba si na tom něco vydělám, ale můj manžel vydělá více. Tak ty peníze potom budeme mít dohromady.“

D: „Ty manželové?“

L: (přítakává)

D: „A ty co vyděláš ty, v tom obchodě, tak budou na co?“

L: „Musím z toho zaplatit ty věci, a když mi něco zbyde, tak to budu mít s těma ostatníma penězma.“

D: „Aha, jo. Co myslíš ty, Sári?“

S: „Já si myslím to samé jako Leňa.“

D: „A dá se tím teda normálně uživit? Tím prodáváním? Nebo se to musí dotovat odjinud?“

P: „Že třeba utratíš pět tisíc, a potom přijde k tobě za celý den třeba nějak pět tisíc lidí a vyděláš si více. A budeš mít třeba přidávat více peněz, někdy míň, někdy víc.“

D: „Aha, jo. Takže ehm příště bychom zkusili nějakým způsobem zahrát na obchod. A jeden by byl třeba nějaký prodavač, druhý zákazník třetí někdo, možná. Anebo ještě jinak. To uvidím, až co jakoby zjistím vlastně co jsme tady vyzkoumali. A kdybyste si měli hrát na obchod, takže.. chtěli byste prodávat, jak jste.. ty bonbony, nebo tu limonádu, nebo ty zvířata. Co byste jakoby, zkuste se domluvit mezi sebou co byste jakoby chtěli, s čím byste chtěli obchodovat.“

S: „Zvířata.“

P: „Já..“

D: „Dohromady se zk..“

P: „Limonádu a bonbony.“

D: „Tak se zkuste domluvit s holkama.“

L: „Tak bychom mohly aji tu limonádu aji tu zmrzlinu.“

P: „Ne limonádu a třeba když si koupíš limonádu, tak dostaneš třeba tři bonbony.“

L: „Jo.“

D: „Aha.“

P: „Jednu limonádu za deset korun a k tomu dostaneš ještě tři bonbony. Protože limonáda stojí sedm.“

S: „Limonádu a bonbony.“

L: „A když si koupíš nějaké zvíře, tak dostaneš limonádu a bonbon.“

P: „Jó, za dáčo. To by šlo.“

S: „To by šlo.“

Příloha 2: Přepsaný rozhovor 2. výzkumná sonda

O- tazatel

E-Ema

T-Táďa

O: Zeptám se vás, jestli je něco, co byste si chtěli koupit.

T-telefon, iPhone, stojí asi 6000 Kč nebo 5000 Kč

O-máš něco, co by sis přála?

E-Zoo tábor, nevím, kolik to stojí

O-Napadá tě Tádo, kde bys vzal peníze na ten Iphone?

T-No já dostávám jako týdně peníze, nebo když máš třeba něco, vysvědčení, narozky a tak.

O-A tyhle peníze si šetříš na ten mobil?

T-(přítakává)

O-Emi, napadá tě, kde bys mohla vzít peníze na tábor?

E-Já dostávám nějaké peníze.

O-že by sis je ušetřila?

E-(přítakává)

O-Účastnila se vaše třída jarmarku, vánočního?

E a T- přítakávají

O- a co všechno jste měli na starost?

T-já jsem nic neměl

O-vůbec nic?

T-no možná tak po někom jsem vzal nějaká ta přáníčka na papír, to jsme jako psali celá třída na papír a pak jsem je prodával

O-takže ty jsi prodával přáníčka, která vyrobila tvá třída. A jak jsi je prodával?

T-oni sem jako chodili a já jsem jim to dával

O-Co ty, Emi, měla jsi něco na starosti? Vůbec nic? Ani jsi nic neprodávala? A bylas tady?

E-jenom jsem kupovala, neprodávala jsem

O-takže vás určila paní učitelka, a Emu neurčila vůbec? A chtěla bys tam prodávat?

E-jo

O-Jo? No protože, představte si, že vy teď máte na starost právě, že jste zřizovatelé stánku na velikonoční jarmark. Tady tohle byl vánoční jarmark, ale vy teďko byste dostali za úkol být zřizovatelé stánku na velikonočním jarmarku. A teď, představte si, vy dva jste ti, kteří organizují velikonoční jarmark a stánek na něm. Víte, kdo byste byli a co byste k tomu potřebovali?

T-výrobky?

O-takže, Táďa říká, že byste potřebovali výrobky, co byste prodávali.

E- potřebovali bychom nějaký stánek, nebo nějaký stůl na to.

O-dobře, co ještě vás napadá?

E-kasičku na to?

O-takže mám stánek, mám kasičku, mám výrobky. Jak jsem k tomu přišel?

E-musel jsem je vyrobit?

T-vyrobil jsem je

O-vyrobil jsem ty výrobky jo?

T-anebo se třídou

O-Jak jste je vyrobili, jak byste je vyrobili?

T-z papíru, nebo z něčeho?

E-z keramiky?

O-víte co, tak si určete pět věcí, domluvte se, které byste tam chtěli prodávat

T- třeba keramickou opici?

O-venzte v potaz, že je to velikonoční jarmark

E-velikonoční vajíčko

O-jaké velikonoční vajíčko, jako nazdobené?

E a T – přitakávají

O-klidně si to zapište, zapište si, kterých pět výrobků byste tam chtěli mít

E-pomlázku

O-přemýšlejte dál, co byste tam chtěli dát

T-třeba něco těžkého z keramiky, že máme třeba draka a pouštíme si ho?

O-že byste vytvořili z keramiky draka?

T-to asi ne, anebo nakreslili

O-draka, že byste tam chtěli prodávat draka?

T-ne jakože si pouštíme draka, když je slunečno

O-myslíš, že by o Velikonocích by o to bylo zájem?

E-keramická mísa

O-počkej, ty navrhuješ další a Tád'a říká, že by tam dal draka. Víš, ale, že Velikonoce jsou na jaře?

T-přitakává

O-Kdo myslíš, že by o to měl zájem?

T-třeba moji rodiče

O-co říkáš ty, Emi?

E-kdo by o to měl zájem?

O-ne, další výrobky

E-keramickou mísu, pletenou

O-nějaký košíček? Pletený, nebo keramický?

E a T – pletený

O-máte to zapsáno? Máte tam i toho draka?

E-Jak jako draka?

O-jestli s tím souhlasíte oba dva, zapište to. Máte? A ještě jedno zbývá. Tak když si vzpomenete, co jste měli na vánočním jarmarku, tak něco podobného.

T-vánoční oblečení?

O-Měli jste to tam?

T-ne

E-nějaký sladkosti? Nebo prostě něco.

O-a víte o něčem velikonočním, co se dělá sladkost na Velikonoce?

T-bouchat holky

O-na to máš tu pomlázku, na bouchání holek. A potom jako něco sladkého, co se může prodávat ve stánku na ty Velikonoce

T-nějaké vajíčko nabarvené?

O-to už máš tady (ukazuje do poznámek dětí)

T-čokoládové vajíčka

O-dokázali byste vyrobit čokoládové vajíčko

T-můj táta jo

O-a kde byste na to mohli přijít?

T-naučil by mě to táta

O-Táďu by to naučil taťka, a ten by to naučil Emu a můžete to tam prodávat.

O-To znamená, že vy už jste si vymysleli, co tam budete na tom jarmarku prodávat. Doopravdy byste měli tady tohle na starost. Kde byste k tomu přišli? Jak byste k tomu přišli? K těm výrobkům?

T-vajíčko bych udělal sám, pomlázku taky, draka taky a tohle by mě naučil táta

O-takže byste byli všechno schopni vyrobit sami, na ten jarmark, dobře. Ale, vyberte si jednu věc, oba dva dohromady, o které se teď budeme bavit.

T-pomlázku

O-takže si představíme pomlázku, kde konkrétně byste k té pomlázce, jak byste ji vyrobili?

T-ze dřeva,

E- ze šlahounů

O-kde byste ty šlahouny vzali?

O-podle mě to jsou vrbové větvičky, kde byste k nim mohli přijít?

T-na vrbě, v lese, u lesa

O-kdo by měl na starost utržení větviček?

T-ona

O-z čeho dalšího se skládá pomlázka?

T-z mašle

O-kde byste k ní přišli?

T- máme ji doma

E-v obchodě

O-předsave si, že doma nemáte žádnou, kde byste k ní přišli?

T-v obchodě

O-kde byste vzali peníze na tu mašli?

E-z kapesného?

T-nebo bych poprosil tatku, že je to na výrobek ve škole

O-Ema říká kapesné, Táďa říká poprosím tatku

O-Jak byste tomu tatkovu ty peníze za mašli vrátili?

T-nevrátil bych mu to, nebo bych mu to dal jindy

O-to znamená, přijdeš za tatkou, tati, potřebuju peníze na mašli, na jarmark, ale pozor, to není školní jarmark, to je váš jarmark, to si jakoby děláte jenom vy dva mimo školu, paní učitelka s tím nemá nic společného

T-aha, tak to asi taky z kapesného

O-aha, takže byste na to vzali z kapesného, dobře. A teď je ten úkol: vy jste si vzali z kapesného peníze, na ty pomlázky potřebujete mašle, chcete si je koupit v obchodě, víte jak se takový obchod jmenuje?

T-nevíme,

O-Galanterie se jmenuje to, kde koupíte mašle, látky, Kdo z vás by zašel do galanterie?

T-tak já

O-dobře, jedna ta stuha stojí 30 Kč, Kolik by sis musel vzít z kapesného?

T-my bychom je chtěli mít barevné

O-aha, takže bys chtěl více těch stuh. Kolik barev?

T-5

E-cože?

O-Kolik korun bys musel zaplatit...?

T-skáče do řeči – 150 Kč

O-bezvadné, takže teď vás to stojí 150 Kč, napište si, že stuha stojí 150 Kč, nebo třeba 5 stuh * 30 Kč za jednu stuhu. Máš 150 Kč na kapesném?

T-jo

O- takže bys mi to dal, a už bys byl chudší o 150 Kč, protože já jsem ta paní prodavačka. Co teďkom, jak dál postupovat při výrobě pomlázky?

T-nějak to tam zasunout a přivázat.

O-takže jste to doma..kde jste pracovali?

E-v dílně

T-v garáži

O-takže byste šli k Táďovi do garáže, vzali si takhle ty pomlázky a upletli je a dali tam mašli. Kolik korun vás stála výroba jedné pomlázky?

T-taky 150, to jsme utrhlí z toho stromu?

E-to se nekup...nekupuje

O-to se nekupuje, nene vy jste to vyrobili, tak kolik vás to stálo?

T-0 Kč

E-30 Kč, protože jsme si koupili tu mašle a tamto jsme si utrhlí

T-takže 150 Kč

O-takže, kdybyste spotřebovali všechny ty mašle, vyrobíte třeba 20 pomlázek a žádná stuha vám nezbyla. Těch 20 pomlázek vás stálo kolik korun?

E-150 Kč

O-Proč?

E-protože jsme zaplatili jenom za ty stuhy

O-tak, a teď už máte jeden výrobek hotový, ten vás vyšel na 150 Kč. Kde byste si postavili ten stánek?

E-na náměstí, někde

T-jo, na náměstí, na Václavském

O-na Václavském, a co to obnáší postavit si někde stánek

T-aby tam lidé chodili a kupovali to?

O-oni tam budou chodit a kupovat, to jo, a jak vy ho tam můžete dostat?

T-postavíme ho tam, nebo nám pomůže táta

O-bude to někomu vadit, že jste si ho tam postavili?

E-možná

T-kdyžtak si to dáme někam jinam, kdyby to někomu vadilo

O-na tohle existují zákony, že můžete prodávat jenom na nějakých místech, když si to domluvíte s obcí, nebo s vedením toho města a většinou se za to berou peníze, za to že vy byste si na Václaváku postavili stánek, by mohlo stát nějaké množství peněz na den, třeba 10000 Kč na den, pořád myslíte, že je dobrý nápad si to hodit na Václavák?

T-tak do nějaké vesnice

O-znáte nějakou vesnici, kde byste si to mohli postavit?

T-kde mám chalupu, nebo ona, v Zábouří, vítězná

O-dal by se tam postavit stánek?

T-Jo

O-Dalo by se to se starostou si to domluvit, že si to tam postavíte?

T-tam je to úplně jedno, my už jsme to s tátou jednou udělali

O-že jste si tam postavili stánek a nemuseli jste nikomu platit za to místo?

T-ne

O-takže máte v tom Zábouří postavení velikonoční stánek

E-zadarmo, chcihi

O-hodili jste tam ten výrobek, tu pomlázku. Za kolik korun byste prodávalil tu jednu pomlázku .

T-30 Kč

E-30 Kč

T-31 Kč

E-protože jsme za 30 zaplatili ty mašle, takže bych to zaplatila tak za 15, nebo já nevím jestli 30 nebo 15

T-asi za 30

O-za 30 Kč byste prodávali jednu tu pomlázku

E-to je moc

T-to je jedno, budeme mít hodně peněz

T-tak za 20 Kč

O-Emi, říkáš to je moc? Proč to říkáš?

E-protože jsme to zaplatili za jednu tu velkou stuhu a za to jsme, na jednu jsme nevyplácali tolik stuh

O-a vadí to, že je to moc?

T-že to budou míň kupovat?

O-kdo to bude míň kupovat?

T-ti lidi, který tam jsou

O-když to bude za 30 Kč, tak to budou míň kupovat než když co?

T-když to bude zlevněné

E-třeba když to je za 15 tak si to budou kupovat více a vyjde to na stejno, skoro

T-jenom o půlku

O-kolik byste na tom vydělali, kdybyste to dali za 15 Kč, máte těch 20 kusů, 20 pomlázek

T-300Kč?

O-spočítejte to, máte 20 pomlázek a jedna pomlázka stojí 15 Kč

T-300 Kč

O-ty už jsi to spočítal? Jak jsi to počítal?

T-15*20

O-jo, fakt, Ema taky ví, jak se to počítá? Takže 300 Kč. Když na konci dne byste měli prodané všechny pomlázky, vydělali byste něco?

T-jo, 300 Kč,

E-přítakává

O-opravdu byste vydělali 300 Kč?

T-kdyby nám to všechno koupili?

O-jo, a co ty peníze, které do toho vložil Tád'a na začátku?

T-celkově by nám to vyšlo +150

E-jo aha, ještě mínus 150

O-aha, kolik byste na tom doopravdy vydělali korun?

E-150, protože bysme ještě museli vrátit ty peníze za ty stuhu

O-skvěle, mohl by si za to Tád'a koupit ten iphone?

T-ne, chichi

O-a dá se to nějak udělat, aby sis za ty peníze vydělané mohl koupit ten iphon?

T-to bych pak už musel čekat než na to budu mít a tohle bych měl jako plus

O-ty bys zase čekal na to kapesné?

T-jo

O-A dalo by se tím prodejem nějak na to vydělat?

T-to bych musel těch pomlázek mít třeba ...

E-1000

T-1500

O-tak pojďme si zkusit další položku na tom seznamu

E-šeptem-draka

T-tak jo, draka

O-Co všechno potřebujete na výrobu draka?

T-to si koupíme

E-papír, nebo nějakou látku?

O-takže chcete ho vyrábět, nechcete si ho kupovat celého, a co k tomu potřebujete?

T-nebo to koupíme za 400 Kč

E-látku, nebo prostě něco, aby to létalo, něco nějaký plast

O-myslíš tu kostru, dejme tomu, že to může být i nějaká speciální látka, co dalšího?

T-nějakou šňůru?

O-dobře, co dál?

T-nějak to vybarvit

E-nějakou ozdobu, něco na co to můžu navázat, ten provázek

O-nějakou cívku, tomu se tak říká, takže máme látku, šňůru, cívku a ještě ta kostra musí mít

T-ještě ty tyče

O-z čeho se to vyrobí?

T-to si koupím, to nevyrobím

O-výrobní cena toho draka by mohla být třeba 60 Kč

T a E – jo

O-jeden drak vás stojí 60 Kč, výroba, kolik jich budete chtít na ten jarmark vyrobit? Pořád jste v té vesnici, tak si představte, kolik jich tam asi tak můžete prodat.

T-30

O-kolik vás bude stát výroba 30 draků, jeden drak vás stojí 60 Kč na výrobu?

T-1200?

O-kontroluje

T-já jsem zapomněl tu cenu

O- 60*30, počítal jsi Táďo správně?

T-jo, ne

O-takže kolik vás bude stát výroba 30 draků?

T-1800

O-máte ty peníze?

T-já jo

O-ty máš ty peníze už našetřeno?

T-jo

O-Ema?

E-já jo

O-takže byste byli ochotni ty peníze zaplatit? Který z vás dá ty peníze?

T-oba, 900 900

O-takže oba máte 900 Kč, kter do toho dáváte. Jak vytvořit cenu, a by se vám peníze vrátily?

T-velký špatný

E-za 60

T-za 61

E-60 Kč

O-když to dáte za 60, Emi,

T-za 70

E-dráž

O-Ema to dá za 60, kolik utržíte peněz, když se prodají všichni draci?

E-stejně

O-utržíte 1800 Kč, pokud by se všechny prodaly

E-pokud by se všechny prodaly

O-pokud by se všechny prodaly, tak utržíte 1800 Kč. Vydělali jste na tom něco?

T-ne

E-dá se říct, že ne

T-nene

E-vrátí se nám to stejné, co jsme do toho dali

O-takže vydělali jste na tom něco?

T-ne, jako bychom to nedělali

O-ale dívej, Ema přemýšlí. Co myslíš ty, Emi, vydělala jsi na tom něco?

E-ticho

O-to znamená, získala jsi něco navíc?

E-ne

O-ne, a jak to udělat, abyste na tom něco vydělali?

T-zdražit

O-tak kolik byste za to...

T-70

E-75

O-tak zkuste vypočítat, kolik vyděláte, když dáte 75 Kč. 75 Táďo, ne 15.

T-já to počítám trochu jinak

O-ohoho, už to chápu, tak to je hodně dobré... děti počítají. Ty sis dal tu cenu navíc, aha (mluví k Táďovi). Emi, kolik jste vydělali navíc peněz?

T-ne, já to mám špatně, ach jo, 15...

E-o 300?

O- tak si to to, spočítej si, kolik je $75 \cdot 30$, že jste prodali 75 výrobků za 35 Kč. Teď ti vyšlo co?

E-2005?

T-já jsem to ještě nedopočítal,

O-já to taky spočítám, ať to máme přesně. Klidně vám půjčím kalkulačku

T-já jsem už zapomněl, jak se to počítá, teda 30. Jak to počítáš?

E-7*3

O-půjčte si kalkulačku

T-5*0

E-chacha (počítá na kalkulačce)

O-Emi, vyšlo ti to? Táďo, vy jste oba dva spolu, tak si to nemusíš zakrývat.

T-jo, počkat, teda, takhle

O-Takže Emi, tohle jsme utržili, je to i to, co jsme vydělali? Co jste vydělali?

E-my jsme vydělali....

O-už jste si vrátili ty peníze, které jste do toho vložili?

E-musíme si je rozpůlit, abychom každý dostali polovinu

O-takže...ehm, no to klidně udělej, klidně na kalkulačce si to vyděl dvěma

T-450 Kč?

O-450? Jasně, vydělali jste na tom 450 Kč. Kolik na tom vydělal jeden?

T-225

O-jo? Ty to chápeš Táďo? A teď Emi. Vy jste prodali 30 draků. A na tom jste utržili 2250 Kč. Jenomže jste na začátku do toho vložili.

E-900 Kč

O-Každý z vás do toho vložil 900 Kč. Kolik je ten skutečný výdělek? Když tedy 2250 jsme získali, od toho musíme oddělit úplně to první. 900 každý, takže dohromady jste do toho vložili?

E-1800

O-když z toho odstraníš 1800, z toho celého, z těch 2250.

E-1350, děleno?

O-a z toho musíš dát pryč to základní, co jste do toho vložili, kolik vám zbyde peněz?

E-ukazuje kalkulačku 450 Kč

O-jo, 450 Kč. Dohromady jste vydělali za ten den 450 Kč. Co znamená, prodali jste všechny pomlázky, všechny draky, kolik jste zatím vydělali za ten den?

T-já si nepamatuji, kolik jsme vydělali za ty pomlázky.

O-za ty pomlázky jste vydělali 150 Kč

E-600

O-jo, zatím jste si vydělali 600 Kč oba dva dohromady. Dáme si si úplně poslední věc. Kdy si celé to stanovení ceny uděláte sami. Zkuste si vy dva poradit s jedním výrobkem, který ještě nezazněl. Úplně od toho, kde ho pořídíte, za kolik ho pořídíte, kolik výrobků budete dělat. A prosím zkuste to komentovat nahlas, abych slyšela, co se vám hodí hlavou.

E-Takže bysme museli koupit vajíčka

T-z toho vnitřku uděláme těsto

T-pak ty skořápky uvaříme, nebo aby to bylo tvrdší, nabarvíme je, nebo na ně dáme nějaké nálepky a budeme je prodávat

E-můžeme na to nalepit nějakou mašličku

O-to jste popsali, jak to vyrobíte. A teď by mě zajímalo, jak to budete platit, a zase kolik budete stanovovat cenu toho vajíčka

T-vajíčko máme od slepic, děda má slepice

O-pokračujte, musíte to promyslet sami

E-musíme vzít někde vajíčka, buď koupit, nebo bychom je od někoho dostali

O-důležitá věc, budete to brát od dědy?

T-jo

O-jenomže, děda by za to chtěl podle mě 2 Kč za jedno vajíčko, aspoň

T-mi to dá zadarmo

O-představ si, že děda na tom bude chtít taky vydělat. Že to třeba nebude tvůj děda, ale můj, a řekne, cože, nějaké děti ve škole chtějí vajíčka? Tak jim řekni, že jedno vajíčko stojí 2 Kč

E-takže bychom koupili třeba

T-30

O-takže od mého dědy kupujete 30 vajíček

E-takže 60 Kč bysme mu dali

O-kde byste k nim přišli?

E-bychom si vzali

T-z kapesného, za to, co jsme si vydělali

O-takže dáváte dohromady, nebo jenom jeden?

T-Z toho, co jsme si vydělali

O-aha, to už je jako druhý den? To už děláte výrobu na druhý den? Že máte ty peníze najednou? Vy už jste si jakoby...

T-jo aha, to je na jeden den, no tak taky ze svého

O-takže zase ze svého to dáváte

E-bysme to každý půlku, každý 30

O-děkuju, beru si vaše peníze, vy máte zase ode mě vajíčka. Co teď potřebujete

T-vodovky třeba

E-barviva nějaké na vajíčka, které bychom dali do misek a pak bychom to do toho namočili do nějaké horké vody

O-kde vezmete barvivo?

E-v obchodě

O-v obchodě stojí 12 Kč jedna barva

T-tak zase 5 barev

O-kolik zaplatíte za 5 barev v obchodě?

E-5 barev za 12 Kč

O-pište si, že máte 30 vajíček, že už jste zaplatili 60 Kč, že jste si koupili 5 barev a kolik jste za to zaplatili, za těch 5 barev.

T-60?

O-tak si to zapište, dejte mi jakoby ty peníze, já si beru 30 a 30. Teď už jste si je nabarvili, co teď?

T-jdeme je prodávat

O-už je jdete prodávat?

E-ne, nálepky nějaké tam dáme, co se sloupnou, když se dají do vody

O-kde k nim přijdete?

T-taky v obchodě

O-takovéhle nálepky stojí 30 Kč, a vy jich potřebujete na těch 30 vajíček třeba 6 balení

T-kolik to stojí korun?

O- 30 Kč

T-ježiši, ty utrácíš, 180?

E-jo

O-takže od vás si od každého beru 90 Kč.

E-to se mi nelíbí

O-je to tak, chcete mít krásná vajíčka. Ty už si to Táďo zapisuješ rovnou takto? $120+90$ je 300?

T-já myslel, že to platíme dohromady, já si zapisuji za všechny

O-tak jo, už jste spokojeni s tím, jak vypadají ta vajíčka? Kolik jste na tom už jakoby museli dát peněz?

T-300

O-kolik každý z vás už dal do toho peněz?

T-150

O-každý jste mi dal 150 korun. A teď je to finální, za kolik korun to budete prodávat

T-za 300, chichi, za 40

E-za 50

T-jsem přísný, za 45

E-50

T-tak jo, 50

O-podle čeho tu cenu určujete?

T-námahy

E-podle toho, jak je vymakané

O-jak je vymakané, podle práce, tak zkuste, prodáváte 30 vajíček, a prodáváte je jedno za 50 Kč. Kolik vyděláte, nebo kolik utržíte?

E-1500?

O-to já nevím

T-jo

O-jo, 50 korun * 30 vajíček, ty jo, tak to je docela dost? A kolik jste na tom vydělali?

T-1200

O-jo? Chápe to i Ema?

E-ano

T-to je hodně

O-myslíte si, že někdo bude kupovat vajíčko za 50 Kč?

T-jo, všichni,

E-jo

O-proč by to někdo dělal?

T-protože se jim líbí

E-protože je líný si udělat svoje

O-co když někdo vedle, bude prodávat vajíčko za 30 Kč

T-tak ho zmlátíme

E-tak mu ho sebereme

O-něco reálného, bude to starý pán, který má doma slepičky, tak si řekl, já půjdu taky na jarmark

T-dáme mu tam tajně cedulku zavřeno

O-přemýšlejte, on dal..

T-zlevníme to, o jednu korunu

O-má úplně stejně vybarvené vajíčko, on vás pozoroval a úplně stejně je..

E-to je zloduch

O- takže co vy uděláte s těmi svými vajíčky?

T-dáme je za 31 ne za 35 a budeme řívat chod'te sem, tamto je kaufland

E-nebo je dáme za 29, on to má za 30

O- a kam pak budou lidi raději chodit?

E-k nám, protože to máme o korunu levnější?

O-vyděláte na tom něco, když to dáte za 29?

T-ne, akorát ztratíme.

O-zkuste, dejte cenu 29 a podívejte se, jestli na tom něco vyděláte

E-kolik těch vajíček?

O-30

T-600,, tak vyděláme

O-to nemůže být takhle, Emo, kolik ti vyšlo?

E-já jsem počítala 29*30 je 870

T-já jsem to počítal bez té dvojky

O-co tohle, vydělá vám to něco?

T-jo 570

E-ale je to málo

T-bud' zticha

O-máte jinou šanci? Když to děda prodává za 30, vy za 50?

E-potkopyme tu jednu nohu toho stolu, a ono mu to všechno spadne

O-a je to čestné? Může se to? Podle mě by na vás mohl zavolat policii

E-my bysme mu utekli

T-anebo bychom řekli, že to vítr

O-takže kolik jste si za celý den, doopravdy vydělali korun?

T-Já si to nepamatuju

O-tak to bylo 150 Kč za pomlázku, A teď jenom přemýšlejte, vy jste tu pomlázku dali za 30 Kč a to vajíčko za 50 Kč

T-to je jedno

O-takže jste měli pomlázku

T-a tamto stojí co, tam to

O-jo a pak jste vydělali těch 425 Kč

T-450

O-450. A my jsme se bavili jen o pomlázce, o drakovi a o vajíčku

T-1170

O-takže jste si vydělali.. Tak málo? Stojí za to vůbec prodávat?

T-jo, aspoň něco

O-kolik dní bys tam musel být, aby sis vydělal na ten iPhone?

T-5, 6

O-chápeš proč, Emi?

E-protože by se mu to takhle načítalo více a více

O-kdyby každý den byste vyráběli stejně, prodávali stejně, tak byste si za pět dní vydělali na iPhone. Chápete, jak se tvoří cena výrobku?

T-my to děláme tak, že se rozhodneme se třídou.

O- a víte, na jakém základě se rozhodnete se třídou? Teď jste se nic nenaučili, jak se tvoří cena?

E-my jsme si jakože spočítali, kolik to stálo ty jakože věci na ty ..

T-aby to bylo trochu dražší než nás to stálo, nebo levnější?

O-Dražší ne?

T-no dražší

O-když by to bylo levnější, tak byste to jakoby platili ze svých kapes. Takže, když byste se měli příště účastnit jarmarku, dokázali byste ostatním poradit, jak stanovit cenu?

T-jo

E-řekli bychom, aby to dali o trochu dražší, než stojí ty věci na ty výrobky

O-takže byste jim takhle dokázali poradit. Zkusím úplně odbočit. Myslíte, že to tak funguje v obchodech.

T-to se rozhodnou asi sami, nebo jim to někdo přiveze

O-no vemte si, klasický albert na metru. Mají tam jablíčka...

T-které jsou přivezené odněkud

O-museli v tom albertu nějak ty peníze..

T-zaplatit

O-museli za ty jablíčka zaplatit?

T-jo

E- aby jim je někdo přivezl, protože je z nějaké farmy museli koupit

O-takže pan farmář přivezl jablíčko, a za jedno jablíčko chtěl třeba...

T- 5 Kč

O-za kolik ho bude prodávat ten albert?

T-7, 8,

O-a proč to bude dělat?

T-aby si vydělal

O-a je to správně? Může to tak fungovat?

T-jo

O-a na co bude potřebovat ty peníze?

E-aby to dal těm zaměstnancům, co jsou třeba u pokladny, nebo někde ve skladu

T-hlavně pro sebe

O-takže je bude chtít dát jak těm zaměstnancům, tak ale bude

T-hlavně sobě

O-něco i sobě, hlavně sobě říkáš. Tak jo, já myslím, že jste to pochopili, jak se tvoří cena. Protože některé děti začnou říkat, já to koupím v albertu za pět korun to lízátko, ale tady ve školním bufítku, kdybychom ho měli, tady bych to prodával za 2 Kč, aby si to ty děti všechno kupovali. Vydělal by na tom něco?

E-ne a ještě by na tom něco ztratil

O-a chápete proč někdo podniká? Proč si někdo zřídí obchod?

T-aby si vydělal peníze, pro děti, na jídlo a tak

O-myslíte, že to dělá někdo z radosti? Jen tak, že ho to baví? Že by tam chodil

T-někoho jo, někoho ne, spíše ne

O-tak jo, pročtu si, jestli jsem prošla všechno, co jsem potřebovala. Tak jo, poslední, dokázali byste shrnout, se vším, co víte, co víte, že jste potřebovali zařídit, co všechno byste potřebovali k tomu, abyste mohli stánek na velikonočním jarmarku otevřít? To byla úplně první otázka, na kterou jsem se ptala a teď se ptám znovu.

T-výrobky, které už máme, nějaký stůl, který si půjčíme a židle a pokladničku

O-myslím to tak, teď jak jste, teď nemáte žádné výrobky, vy máte jen plán, víte už, co chcete, co teď v téhle chvíli, abyste za dva týdny mohli otevřít, co všechno budete potřebovat k tomu, abyste za dva týdny mohli otevřít ten velikonoční jarmark. Když si řekl Tád'o výrobky, stůl, židle, ale my žádné výrobky nemáme.

E-všechno jsme to vyrobili,

O-ale co jako první potřebuju, než půjdu pro všechno

E-nakoupit

O-nakoupit, a co k tomu teda potřebuju?

E-peníze

T-no

O-jo? Jako první potřebuju mít peníze, abych mohl vůbec...

T-a hlavně připravit, jak to bude všechno

O-jak se tomu říká?

E-plán

O-plán, takže, abych mohl vědět, kolik mě to všechno bude stát, kde to všechno bude, tak potřebuju mít plán

T-tady

O-vy tady ho máte- stanovili jsem si, co budeme prodávat, kolik nás to bude stát, že? Kolik my budeme potřebovat peněz a nakonec, kolik na tom chceme vydělat korun. To znamená, když chci vydělat více, co udělám s tou cenou?

T-zdražím ji

O-můžu ji zdražovat do nekonečna?

T-ale zase to budou méně kupovat

O-co když bych dal takovéhle vajíčko, které je obvykle nabarvené třeba za 150 Kč...

E-tak ho nikdo nekoupí

T-nevíš, někdo jo, ale málo

O-no kdyby to bylo v oblasti, kde je vajíček dost, kde každý má na zahradě dost vajíček

E-no tak to by si skoro nikdo nekoupil

T-doku se to nevyprodá tak možná

O-takže to je úplně všechno teď mě zajímá, jak vás to bavilo?

E-mě to bavilo

O-dozvěděli jste se něco nového?

E-ano

O-co ses dozvěděla?

E-jak jakože udělat tu cenu

O-vědělas to i předtím?

E-jo, ale ne takhle

O-a co teda je jiné? V čem je to jiné, jak ses na to dneska podívala?

E-já jsem to předtím tak myslela, že se to jakože má prodat za stejnou cenu

O-a to sis myslela, že bys na tom něco vydělala, nebo jsi to vůbec nedomýšlela?

T-jako zábavu vid'?

E-jako zábavu

O-jako zábavu, protože hodně dětí právě si myslí, že někdo prodává, že se tím chce bavit, postavím stánek na koupališti, a budu to prodávat za levno, protože tím chci někomu udělat dobře, že chce, aby děti mohly mít zmrzlinu. Ale dětem nedochází, že potřebují zvýšit tu cenu, než za kterou to vytvořili, aby si vůbec mohli koupit jídlo a uživili se. Děkuji

Příloha 3: Přepsaný rozhovor 3. výzkumná sonda

Účastnila ses vánočního jarmarku?

Prodávala jsem

Mělas ještě něco předtím na starosti?

E-pomáhali jsme vymýšlet ceny.

T-a jak?

E-spíše jsme navrhovali, a vlastně domluvili jsme se s celým kroužkem, kolik bychom za to dali, s dětmi ve družině

T-jak to probíhalo?

E-paní učitelka řekla, keramiku bych dala za 20 Kč a my jsme souhlasili a my jsme řekli je to málo, moc

T-cos na těch 20 řekla ty?

E-že je to akorát

T-podle čeho jsi věděla, že je to akorát?

E-podle toho, jak nám to dalo práci, a podle toho, jak stojí ta hlína a tak

T-vy jste věděli, kolik stojí hlína?

E-ne, paní učitelka řekla, že s ní máme šetřit, že je hodně drahá, tak jsme si to nějak domysleli, že bude docela drahá

T-podle práce, co to znamená?

E-jak dlouho jsme to dělali

T-čím déle jste to dělali, tím ta cena byla jaká?

E-cena byla vyšší, protože nám to dalo více práce

T-víš, proč se pořádá takový jarmark?

E-aby si ta třída vydělala nějaké peníze

T-jak to funguje, vydělání peněz?

E-že my si něco vyrobíme, dáme cenu, rodiče si to koupí a tím přispějí na nějaký třídní výlet

T-kde se vezmou výrobky? Jak se přijde na ty věci, ze kterých se něco vyrobí?

E-ty se musí koupit za nějakou cenu

T-kdo je kupuje?

E-většinou paní učitelka, nebo škola

T-kde na to vezme peníze?

E-máme rodičovský fond, kde rodiče dali částku, a z toho se kupují tyto věci, takhle to máme ve třídě

T-Když to paní učitelka koupí, zaplatí, vrátí se jí ty peníze?

E-to nevím

T-tak my se na to podíváme, jak to funguje. Máš něco, co by sis chtěla pořídít?

E-nový mobil, stojí 30000

T-Máš už nějaké peníze na to našetřené? Máš jich dost na ten mobil?

E-ne

T-Víš, jak by sis mohla vydělat na ten mobil prodejem? Nevíš, na co se ptám. Vymyslíme spolu, jak by se dalo na ten samsung vydělat za pomoci prodeje. Věděla bys, co všechno bys musela připravit, abys byla připravená na jarmark a na konci získala peníze na vytouženou věc. Jak to všechno naplánovat?

E-Navrhla bych si, kde budu ty věci prodávat.

T-místo

E-jaké věci budu prodávat

T-co budu prodávat. Není to školní akce a ty jsi paní podnikatelka a je to na tobě. Kde bys to prodávala?

E-Nevím.

T-Jak si to představuješ, ten jarmark, to místo?

E-Měla bych tam stůl a na tom různé ty věci.

T-Kam bys ten stůl umístila? Na nějaké veřejné místo.

E-před vchod do metra.

T-proč zrovna tam?

E-chodí tam hodně lidí

T-Co bys prodávala?

E-výrobky a občerstvení

T-co všechno musíš připravit, abys byla připravená na jarmark?

E-ceny, za kolik to budu prodávat... a nějak ten stůl vyzdobit, aby to nebylo naházené

T-Takže máme kde, co, za kolik budu prodávat. Co musíš všechno zařídit a připravit, kdybys odsud měla jít a začít zařizovat?

E-jako první bych si zařídila stůl, věci bych měla předpřipravené, pak bych to tam šla naaranžovat a napsala bych k tomu ceny

T-Jak bys přišla k výrobkům?

E-bud' doma, nebo na kroužku bych je vyrobila

T-nemáme prostory školy, tak jak bys přišla k těm výrobkům? Co si musíš stanovit, když si chceš připravit ty výrobky?

E-asi aby ty věci na ty výrobky nebyly moc drahé

T-proč by neměly být drahé?

E-abych těch věcí mohla koupit více za menší částku, než kdyby byly hodně drahé, tak bych jich koupila méně

T-proč bys jich chtěla koupit více?

E-abych měla více věcí na prodej, tím pádem si vydělám i více peněz.

T-Víš, co bys vyráběla? Nevíš, vymyslíme jednu věc. Proč bychom ji tam chtěli vyrábět.

E-asi něco z keramiky, protože ti lidé si to můžou někam pověsit, nebo když by to byla miska, tak by si do ni mohli něco dát.

T-takže to proč bys zvolila keramiku, protože máš pocit, že ti, kteří by to nakupovali by o to měli zájem, že by to bylo užitečné? Jakou jednu věc z keramiky bychom vyráběli?

E-asi misky, nádobí.

T-proč bys kupovala nádobí?

E-protože je to užitečné a ti lidi by si to spíš koupili

T-spíše než co?

E-spíše než nějaký keramický obrázek, že by to lépe využili

T-víš, co bys vyráběla. Co dále? Jak to připravit? Co potřebuješ k tomu, abys ten výrobek dostala?

E-hlínu, pomůcky na keramiku, váleček, podložku

T-kde bys vzala hlínu?

E-v obchodě

T-máš peníze na hlínu, víš, kolik stojí? Teď už bych to zapisovala. Tady máš tabulku, můžeme zatím vyplnit tyto tři věci.

E-zapíšeš co vyrábím, pro koho vyrábím – vyrábí pro ty lidi, pro kolemjdoucí

T-kdo myslíš, že to bude nejvíce kupovat?

E-asi spíše ženy

T-ktelé ženy?

E-asi maminky nejvíce, protože mají taky své děti

T-prodáváš keramické nádoby, proč myslíš, že maminky budou nejčastěji nakupovat?

E-protože mají malé děti a ty děti rozbíjí nádoby a bude se jim hodit

T-Otázka vlastně je, proč bys chtěla něco prodávat?

E-abych si vydělala peníze na tu věc

T-kolik si chceš vydělat?

E-30 000

T-kvůli těmto penězům to děláme. Teď už budeme počítat, za kolik nakupuju, za kolik prodávám. Kolik mě bude stát jeden kus? Ukazuje cenu hlíny na internetu. Kolik mě bude stát jeden kus, když z tohoto udělám 2 misky (stojí 80 Kč).

E-40 Kč

T-co ještě budu potřebovat?

E-pomůcky, které si půjčím ve škole.

T-dobře, pišme 20 Kč za pronájem dílny ve škole na hodinu. Co ještě potřebujeme?

E-barvy

T-barva stojí 70 Kč, a z ní uděláme 5 misek, kolik to vyjde na jednu?

E-To vyjde na 12 Kč.

T- tak si vypočítej, kolik tě bude stát jeden kus

E-1 kus bude stát 74 Kč

T-Jde o to, jakou cenu určíš za 1 výrobek

E-60 Kč?

T-když určíš, že jeden kus stojí 60 Kč, jak jsi na to přišla?

E-aby se mi nějakým způsobem peníze vrátily, ale zase aby to nebylo úplně předražené

T-jeden kus tě stojí 74 Kč, ty budeš muset nakoupit věci, dát ty peníze pryč. Dala bys to 60 Kč?

E-možná za více

T-co by se stalo, kdybys na jarmarku prodávala jeden kus za 60 Kč, já bych ti ty peníze dala, ale tys za to dala 74 Kč, vydělala bys na tom něco?

E-ne

T-a co by se stalo s tvými penězi?

E-spíše bych je vyhodila a prodělala bych je

T-víš, kolik bys na jednom kuse prodělala?

E-14 Kč?

T-můžeš dát jeden kus za 60 Kč?

E-ne

T-tak podle čeho bys určila novou cenu?

E-74 Kč, protože jeden kus stál 74 Kč, tak aby se mi ty peníze vrátily

T-a když se ti vrátí, vydělala bys na tom něco?

E-ne

T-bylo by potom možné, když jsi nic nevydělala, vydělat si těch 30000 Kč?

E-ne, protože tu částku, kterou jsem dala za ty věci na ten výrobek, tak by se mi ta samá částka vrátila

T-a chceš něco vydělat? Proto tam jsi. Tak to zkusíme znovu, podle čeho by se dala ta cena určit?

E-podle toho, kolik mě vlastně stály věci na ty výrobky

T-to by bylo kolik?

E-74

T- abys vydělala, co s tím ještě musíš udělat?

E-k tomu něco přidat, nějaké číslo

T-a to je ten nejdůležitější úkol prodávajících, vědět, kolik můžu přidávat na ty náklady, aby něco. Co si myslíš, že je nejdůležitější vzít v potaz, kolik můžu přidávat na ty náklady, přidávat a chtít více a více.

E-podle té práce

T-jak to myslíš?

E-kdyby to bylo nějak krásně nazdobený talíř, tak by stál více než čistě bílý, bez ozdoby

T-proč by stál více?

E-bylo by tam více glazury a dělala bych na tom déle

T-I kdyby to bylo jenom obyčejné, proč bys mohla nebo nemohla přidávat peníze za tu misku? Když bys byla nakupující, která jde do toho stánku, jaká bys chtěla, aby ta cena byla?

E-aby to nebylo moc předražené

T-podle čeho poznáš, že to je, nebo není předražené?

E-když vím, kolik stojí co, podle toho poznám, jestli je to předražené nebo ne

T-odkud zjistíš, kolik to stojí? Třeba misky, jak budeš jako nakupující vědět, že to už je drahé?

E-protože uvidím, jak ten člověk dal na tom tu práci a když to odfláknul a dal to za hodně peněz, tak je to už předražené

T-A ten další důvod, když vím, kolik to stojí někde jinde... Takže jsi to myslela tak, že už jsi někde viděla, kolik stojí někde miska, takže víš, že by to mělo stát nějaké množství peněz. Takže za jeden kus dáme 74 Kč, tys říkala, že čím více práce na tom dám, tím, ten výrobek bude dražší, zároveň vím, že ta cena musí být podobná, jako je v jiných obchodech, víš, proč? Co kdyby byla mnohem vyšší, než to budou prodávat v Albertu?

E-tam je menší pravděpodobnost, že si to koupí, protože si to někde můžou koupit levněji

T-takže ta cena musí odrážet to, že o to lidi mají zájem. Kdyby to bylo moc drahé, tak o to nebude zájem. Co kdyby v Albertu misky nebudou mít, a na celé Praze 8 nebudou k sehnání a prodávala bys je tam jenom ty. Mohla bys dát tu cenu vyšší?

E-o trošku, protože kdybych je dala hodně vyšší, tak by si to lidi nekoupili.

T-podle čeho určíme cenu 1 misky. Víš, že cena musí pokrýt tvé náklady a víš, že chceš něco vydělat a musíš se orientovat podle toho, jak stojí misky jinde, tak kolik bys dala cenu?

E-90 Kč, podle toho, aby to nebylo předražené a aby se mi ty peníze vrátily

T-jak víš, že těch 90 je nebo není předražené?

E-mlčí

T-ty víš, kolik stojí jiné misky? Podíváme se na to, abys věděla, kolik stojí jinde. – hledá na internetu cenu keramické misky. Jsou ty ceny rozdílné? Proč myslíš, že ty ceny jsou rozdílné?

E-protože nějaká je propracovaná a druhá je obvyčejnější

T-takže už víme, že ty tu cenu si můžeš vybrat, protože víme, kolik musí stát minimálně, ale víme, že jsou některé, které tady stojí 500 Kč. Podle čeho to teda určíme?

E-aby to bylo něco mezi, aby to nebylo až moc drahé ani moc levné

T-tak zkus určit novou cenu.

E-mlčí

T-víš co, ještě se to dá udělat takto. Pořád musíme vědět, že chceme vydělat 300000 Kč. Čím ta cena bude vyšší, tím ty peníze vyděláme za kratší dobu. Za kolik dní bys chtěla vydělat těch 30000 Kč?

E-za měsíc

T-pracovala bys každý den?

E-jo

T-opravdu?

E-no vlastně ne, tři dny v týdnu

T-tři dny v týdnu a máme čtyři týdny, kolik dní bys pracovala?

E-12 dní

T-kolik korun bys musela vydělat za každý den? Víš, jak to spočítat?

E-ne

T-těch 30000 Kč musíš rozdělit mezi 12 dní, abys věděla, kolik každý den musíš vydělat

E-2500 Kč

T-za každý den bys potřebovala vydělat 2500 Kč. Napiš si to sem, za den chci vydělat 2500 Kč. Když chceš tolik peněz vydělat, tak musíš vědět, jak určit tu cenu a množství misek, které bychom prodali. Urči jednu cenu.

E-1000 Kč, ne to je moc. 600 Kč.

T-myslíš, že by to lidé kupovali? Proč jsi dala 600 Kč?

E-mlčí

T-dalas těch 600, protože si chceš hodně vydělat?

E-jo

T-tak dej, že bys to prodávala za 600 Kč, kolik korun vydělám na jednom kuse? Víš, jak to vypočítáš?

E-ne

T-Zaplatiš 74 Kč za náklady, potom máš miskou, někdo ti dá 600 Kč. A ty si nejdříve musíš vzít z těch 600 Kč 74 zpátky, protože jsi je do toho dala, takže kolik ti zbyde?

E-počítá dlouho, neví, jak

T-chtělaš dát opravdu děleno?

E-ne, mínus, 526 Kč

T-kolik vydělám za jeden kus?

E-526 Kč

T-už rozumíš tomu, co znamená vydělat něco?

E-vlastně, že ty peníze se mi vrátí, že vydělám více, než jsem do té věci dala

T-kolik misek bys musela prodat, aby sis vydělala těch 2500?

E-neví

T-kolik dostaneš za jednu miskou peněz?

E-600

T-doopravdy?

E-526 Kč

T-jo, protože nedostaneš všechno, musíš něco vrátit. Takže jedna miska 526, dvě misky mám kolik?

E-1052.

T-za dvě misky mám vyděláno 1052, kolik budu mít za tři misky?

E-2104 Kč

T-tys dala dvě misky krát dva, takže a my chceme vědět, kolik mám za tři misky, tak to zkus znovu, kolik budu mít za tři misky

E-3320 Kč

T-asi to uděláme spolu, přijdeme na to spolu. Dáme 500, že dostanu za jednu miskou. 500 a 500 je?

E-1000 Kč

T-plus další jedna miska

E-1500,

T-další

E-2000

T-další?

E – 2500

T-kolik misek bych musela prodat, abych měla těch 2500 Kč?

E-5.

T-takže připišeme otázku, kolik musím prodat za den? Kolik bychom tam napsali?

E-5

T-myslíš si, že za 600 Kč někdo koupí misku? Podle čeho se můžeme domýšlet že jo, nebo ne? Proč jo, proč by někdo chtěla keramickou misku za 600 Kč?

E-protože je hodně propracovaná, hodně hezká, dalo mi to hodně práce

T-Co bys dělala, kdyby si vedle tebe otevřel stánek někdo se stejným zbožím, ale prodávala by tu samou misku za 300 Kč?

E-tu cenu bych snížila pod 300, abych já vydělala více, než on. U mě by si to spíše kupovali než u něj, protože bych to měla levnější.

T-byl by to nějaký problém?

E-že bych dosáhla těch 30000 Kč tak bych musela pracovat častěji, než tři dny

T-Podle čeho si budou zákazníci vybírat, co si koupí?

E-podle ceny a podle vzhledu

T- kdyby znovu padla otázka, co všechno si musíš připravit, abys byla připravená na jarmark, co všechno si musíš naplánovat?

E-kde to budu prodávat, co budu prodávat, za kolik to budu prodávat, jak si upravím ten stůl, aby to vypadalo hezky, kdy jaký dny a kolik dnů v týdnu to budu prodávat

T-a co je vlastně to nejdůležitější pro tebe?

E-asi ty ceny

T-proč to vlastně celé děláš?

E-abych si vydělala těch 30000

T-nejdůležitější by mělo, být vědět, co tím chci získat. A jsou to ty peníze, že chci prodávat, protože si chci vydělat. Kdybys měla shrnout to, na jakém základě se shruje cena výrobku?

E- asi podle nákladů na tu věc

T-jenom podle toho?

E-asi podle práce

T-a záleží na těch nakupujících, můžou oni ovlivnit cenu?

E-jo, protože když si to bude kupovat málo lidí, tak tu cenu zkusím snížit trochu

T-a kdyby si to kupovalo hodně lidí?

E-tak bych tu cenu nechala jak byla

T- a proč?

E-protože bych věděla, že ti lidé za tu cenu to chtějí, a pro mě by bylo nevýhodné tu cenu snížit, a kdybych tu cenu zvýšila, tak lidi by si to mohli přestat kupovat

T-mohli byste to nějak udělat, s tím, kdo si otevře stánek vedle, a domluvit se nějak na té ceně a získat tím něco? Kdybyste se domluvili na vyšší ceně? Na čem by ses s ním mohla domluvit?

E-že bych mu řekla, jaké dny prodávám, a on by tam prodával opačně, kdy já mám volno, tak on by tam prodával

T-a co ta cena? Dalo by se domluvit na ceně?

E-ne

T-jaký je zájem vás obou?

E-abychom si vydělali nějakou částku

T-myslíš, že když máte stejný zájem, že by se nedalo na něčem domluvit?

E-dalo, že bychom měli oba dva stejně vysoké ceny

T-a pak by záleželo na čem, těm nakupujícím, kdybyste měli stejné ceny?

E-kdo by to měl hezčí a kdo by tam byl, kdybychom to měli proti sobě, tak kdo by tam zrovna prodával

E-tak třeba by to bylo o něco trošku levnější, než kdyby to bylo nějak zapracované